

Krynica

ŠALTINIS

VILNIA, 22-25 SNIEŽNIA 1939 HODU.
№ 11 (708). Hod vydańnia XXI.

BIELARUSKAJA NARODNAJA HAZETA
Vychodzić u aŭtorki i piatnicy.

Cana numaru 10 cent. Padpiska na hod—5 lit.,
na paŭhoda 3 lity. Da kanca 1939 h. — 0.75
Adras red. i admin.: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2.

NARADŽEŃNIE BOHA—ČAŁAVIEKA

Nadchodziać Kalady, Bo-
żaje Naradžeńnie. Z hetaj
nahody mnoha toŭpicca ū
dušy našaj dumak i zaha-
dak, jakija čakajuć razhadki.
A hetyja razhadki sapraŭdy
znachodzim u kaladnym
źmieście. Tut-ža idzie hutar-
ka nia tolki ab naradžeńni
na ziamli Boha-Čalavieka.

Čalaviek zaŭsiody šukaje
Boha: i tady, kalipraz vieru
i luboŭ znachodzicca z im
u zażyłaści, i tady, kali praz
svaje blahija pastupki i nie-
davierstva jaho nienavidzie
i z im borycca. Viečny nie-
spakoj čalavieka, pastajanna-
je šukańnie ideałaŭ — heta
jość šukańnie Boha, i barač-
ba z im u imia niečaha,
byccam jašče lepšaha, —
heta faktyčna toje-ž šukań-
nie Boha.

Siańnia vialiki zakalot na
śviecie: usiudy nienaviść,
biezahladnaja, navat kryva-
vaja baračba. U kaladnym
śviate, u śviate Naradzinaŭ
Boha-Čalavieka ūsia žudaść
siańniašniaha na śviecie za-
kalotu jašče jarčej kidajec-
ca nam u vočy. A hety za-
kalot—heta vynik adbožańnia
sučasnaha kulturnaha čała-
vieka, abo vynik słužeńnia
fałšyvm bahom. Z druho-
ha-ž boku, hety siańniašni
zakalot žjaŭlajecca adnačas-
na i dokazam šukańnia Bo-
ha, bo-ž, jak bačym i čujem,
badaj usie vajujučyja staro-
ny robiac heta ū imia vyšej-
šaj spraviadlivaści, u imia
niečaha nadčalaviečaha, Bo-
žaha. Plaščom hetych idea-
łaŭ prykryvajucca navat
i tyja, jakija jaŭna im pia-
rečač. Heta znača, što pa-
treba Boha dla čalavieka
jość tak naturalnaj spravaj,
što jaje nia moža pazbycca

i toj, chto pazbycca jaje ža-
daŭ-by.

Tak, ideja Boha—čalavie-
ku nieabchodnaja. Jon tak
ci jnakš Boha šukaje i imk-
niecca z im zlučycca. Zna-
jomyja, znača, dumki i pa-
žadańni znachodzie čalaviek
u kaladnym Boha-Čalavie-
čym źmieście. Hetaj-ža idei,

moža časta navat niaśvie-
dama, šukaje i starajecca
realizavač sučasny čalaviek
i ū siańniašnim hetym via-
likim zakalocie. My čviorda
vierym, što ūsie tyja blahija
siły, jakija boracca, niš-
čač sami siabie, a tady
vyzvalajucca siły dobryja, si-
ły śvietlyja, jakija žjaŭlajuc-

ca recham siły Boha-Čala-
vieka. My čviorda vierym,
što z hetahasiańniašniaha via-
likaha i kryvavaha zakalotu
narodzicca lepšy, śviatejšy
śviet, bo-ž hetaha faktyčna
i šukaje ūsciaž duša čala-
vieka, choč-by jana navat
časova bludziła. Boha-čala-
vieckija ideały ū dušy čala-
vieka ūsciaž damahajucca
svaich pravoŭ i ūsciaž tak
ci jnakš realizujucca. A reali-
zacyjaj siańnia na śviecie
henych ideałaŭ budzie su-
pakoj narodaŭ na padsta-
vach pašany ich jazyka, kul-
tury, samastojnaści. Hetych-
ža ideałaŭ prahnie, imi žy-
vie i da ich imkniecca tak-
ža i Bielaruski narod i, vie-
rym, što ich zdabudzie i zaj-
mie naležnaje sabie miesca
siarod volnych i kulturnych
na śviecie narodaŭ.

A zadatkam, parukaj he-
taha jość ideja Boha-Čala-
vieka, realizacyju jakoj, jak
padstavu žyćcia ludzkoha,
znachodzim u kaladnym
źmieście, jaki nam prypami-
naje naradžeńnie na ziamli
Boha-Čalavieka. Sprava-ž
prydbańnia čalaviekam bolš
Praŭdy, Boha, jość siańnia
čalavieku spravaj jaho
byćcia, spravaj jaho vycha-
du na jasny bierah z sučas-
naha chaosu, kryvi i zaka-
lotu. Biaz Boha nia ma sa-
praŭdnaha čalavieka. Voś
čamu nam darahija Kalady,
voś čamu nam luby ideal
Boha-Čalaviečy, ideal zreali-
zavany ū Betlejemie blizu
dźvie tysiačy hadoŭ tamu...

A. S—ki

Kaladnija pryvitańni ūsim svaim Čytačom, Pad-
piščykam, Supracoŭnikam i Prychilnikam pierasyłaje

Redačcyja i Administracyja
„K R Y N I C Y“

Ziamielnaja reforma ũ Vilenščynie

Pa prylučenni Vilenščyny da Litvy adnym z pieršych zadańniaŭ uradavaj palityki stałasja praviadziennje tut ziamielnaj reformy tak, jak jana praviadziena ũ rešcie Litvy. Dziela ta ho, što ũ Vilenščynie niama arhanizacyjaŭ, jakija pazvalali b utvaryc pavietavyja komisii ziamielnaj reformy, a tak-ža dziela roznych tut miascovych varunkaŭ akazałasja patreba žmieny ahrannaha zakonadaŭstva. Prajekt takoj žmieny byŭ pryniaty ũ litoŭskim Sojmie dnia 15 śnieжня sioł. Pavodle ũradavaj zjavy, pryhatavaŭčyja pracy da ziamielnaj reformy pačnucca zaraz-ža, a sama reforma budzie pravodzićca ũžo najbliżejšaj viasnoj i ũletku — žjaŭlajecca ciapier pytańnie, jak pradstaŭlajecca ziamielny zapas i zapatrebavańnie na ziamlu na abšary hetaj-ža Vilenščyny?

Pavodle najnaviejšych statystyčnych padličeńniaŭ u vokruzie Vilenščyny jość 353 ziamielnyja asiarodki (dvary), pryvatnyja i kazionnyja, ahulny abšar jakich 54.800 ha. Kolkі z hetaha možna budzie raspercelavać, zaleža ad taho, jakija vialikija buduć astavacca pa dvaroach reštki: 80 ha, jak bylo dahetul, ci tolki 50 ha. Kali byla-b pakiniena norma ũ 80 ha, dyk paŭstali-b 3.000 (try tysiačy) novych samavystarčalnych haspadarak.

Ab dahetulešnim charaktary ziamielnaj reformy ũ Litvie varta viedać, što jana jšla i jdzie ũ dvuch kirunkach: *chutaryzacyi* viosak i *parcelacyi* dvaroŭ, abšar jakich pieravyšaje ũstanovlenuju normu (80 ha). I adno i druhoje kirujecca da sarhanizavańnia sialanskich haspadarak *samavystarčalnych*. Hetak zaprajektavanaja reforma ũ Vilenščynie maje skončycca za

try, najdaŭšej za piać hadoŭ. Chutaryzacyja ũ Litvie darmo vaja, h. zn. tyja, što pierachodzić na chutary, nia tolki ničo ha za heta nia płaciać, ale ũ pieršym hodzie karystajuć jašče z palohkaŭ padatkavych i dastajuć pomač matarjałam budaŭlanym. Drobnaja haspadarki dastajuć pryrezy, kab być samavystarčalnymi.

Z raspercelavanych dvaroŭ dastavać ziamlu pieršynstva majuć: biezziamielnyja, parabki i arendatary. Pomač ahranamičnaja dla haspadarak biaspłatnaja; vykonvujać jaje ahranomy Ziemiarskaj Pałaty.

Ziamielnaja reforma abyjmaje nia tolki hruntы vornyja, ale tak-ža i abšary lasnyja, kali jany bolšyja jak 5 ha ũ koźnaha haspadara. Pry hetym u lasnych haspadarkach z abšaram miž 5 i 80 ha ũłady tolki pravodzić kantrol; zatoje lasnyja haspadarki z abšaram bolš 80 ha calkom pierachodzić na ũlasnašć kazny.

Usie pryhatavańni da praviadziennja ziamielnaj reformy ũ Vilenščynie i samuju reformu pravodzić budzie Akružnaja Ziamielnaja Uprava (žemes ũkio Tvarkytojas) u Vilni, Vialikaja Pahulanka 24.

A. K.

Uparadkavańnie vytvorčaści lonu ũ Litvie

Adnej z važnych halin ziemiarskaj dziejnaści žjaŭlajecca vytvorčašć lonu. Vytvorčašć lonu ũ Litvie na adpaviednuju vyšyniu starajucca pastavić uradavyja kruhi Nadoviačy hetu spravu pradstaŭlaŭ na arhanizacyjnym sabrańni lniaŭnoj kooperatyvy minister ziemiarskaj Audienas. Jon kazaŭ, što „raniej u Litvie zusim nia viedali navačasnaj ziemiarskaj vytvorčaści. Tolki pa suš vietnaj vajnie ũrad pry pomačy kooperacyi pačaŭ arhanizavać novyja haliny ziemiarskaj haspadarki. Spačatku bylo zarhanizavana małačarstva, hadoŭla i vyrab bekonaŭ, vytvorčašć cukrovych burakoŭ i h. d. Vytvorčašć lonu praz hety čas byla samatužnaj i dziela hetaha vielmi astavałasja z-zadu Kali npr. małačarskich praduktaŭ, masła i syra, u 1923 hodzie vyviažli zahranicu 899.700 kilohramaŭ, a ũ 1938 h. — aŭ 19.917.722, kali šviniej u 1923 h. vyviažli 825 štuk, a ũ 1938 h. — 284.068 štuk, to lonu ũ 1923 h. vyviažli ũsiaho 7.724.800 kilohramaŭ, a ũ 1938 hodzie — 18.883.521 kilohramaŭ.

Kali našaja małačarskaja i miasnaja vytvorčašć pavysila svaju jakašć i ũ sučasnašć na zahranicznych rynkach, npr. u Anhlii, u konkurencyi zmahajec-

ca za pieršaje miesca, to jakašć litoŭskaha lonu zajmaje amal apošniaje miesca. Pieršaha sortu lonu vytvarajem tolki 4—5%. Dyk siańnia haloŭnym zadańniem žjaŭlajecca — pavyšeńnie jakašć lonu. Rabota ũ hetym napramku daručana novastvoranaj lniaŭnoj kooperatyvie.

Sajuz lniaŭnych kooperatyvaŭ arhanizavany na toje, kab pavysić jakašć lonu na vyvaz, kab palehčyć ziemiaram jahonuju hadoŭlu i kab hetkim sposabam pavialičyć dochod ziemiara i ũsiaho narodu.

Zadańniem novaj kooperatyvy „Linās“ — tvaryć u rajonach, hdzie lon siejecca, fabryki, u jakija-b ziemiaryby dastaŭlali lon tolki vyrvany, a ũsiej dalejšaj vyrabkaj lonu zaniialisia-b fabryki.

Usie ziemiaryby buduć zmušany zarhanizavacca u kooperatyvy hadoŭli lonu i ũsiami sposabami brać učasć u zakładańni fabryk dziela dalejšaj vyrabki lonu; takim sposabam buduć jany učasnikami dachodaŭ, jakich časć raniej išla u karyšć pasiarodnikaŭ.

Supolnaj pracaj usich — kaža minister — budzie jakašć lonu pastaŭlena na vyšyniu, jakuju asiahnuŭ lon Belhii, Holandyi i i inšych krain. —

— Ministerstva Ziemiarskaj rychtuje prajekt zakonu ũ spravi vytvorčaści i vyrabki lonu. Pavodle prajektavanaha zakonu, usie, chto budzie zajmacca vytvorčašćiu, a tak-ža vyrabkaj lonu, pavinny mieć na heta dazvol ad Ministerstva Ziemiarskaj. Canu, pavodle jakoj u budućyni buduć ziemiaram płacić za lon, ustanović Ministerstva Ziemiarskaj, u parazumieńni z Ministerstvom Finansu. —

Jašče pryjmajucca kandydaty ũva ũsie klasy i addziety

Biełaruskaje Džiaržaŭnaje Prohimnazii

(dasiulešniaja himnazija biaz liceju)

i Biełaruskaje Džiaržaŭnaje Pačatkavaje Škoły.

Lekcyi ũ prohimnazii i pačatk. škole adbyvajucca narmalna.

U prohimnaziju i pačatkavuju školu pryjmajucca vučni, jakija ciapier vučacca ci vučylisia ũ polskich ci rasiejskich školach.

Pryjmo kandydataŭ u prohimnaziju i pačatkavuju školu adbyvajucca ũ pamieškańni himnazii na Daminikanskaj vul. № 3-5, u hadzinach ad 8 da 12.

STATUT TAVARYSTVA „CENTR BIEŁARUSKAHA RUCHU ũ Litvie“

I. Nazoŭ, meta, srodki viadučyja da mety i pravy

§ 1. Nazoŭ T-va: „Centr Bielaruskaha Ruchu ũ Litvie“.

§ 2. Meta T-va: lučyć Bielarusaŭ Litvy, pašyrać siarod ich bielaruskuju nacynajalnuju švidamašć i kulturu, palepšać ekanamičnaje žyćcio i praŭnaje pałažeńnie, zdavolvać patreby Bielarusaŭ dabra-dziejnaj i sacyjalnaj pomačaj, staracca ab zbližeńnie Bielarusaŭ i Ličvinoŭ.

§ 3. Dziela asiahnieńnia svajej mety Tavarystva ũstanaŭlaje sekcyi: krajovuju, literatury, dramatyčnuju, muzyčnuju, mastackuju, spartovuju, ekanamičnuju i jurydyčnuju, zakłada je školy, čytałni, naładžvaje kursy, pradstaŭleńni, žjezdy, kanterty, chory, viečaryny, ekskursii, kultur-nyja zabavy, zbory achviaraŭ, fantavyja loteryi, zakłada je kasy samapomačy i klapocicca ab navučańni litoŭskaj i bielaruskaj movy.

§ 4. Tavarystva jość jurydyčnaj asobaj i maje prava: nabyvać majemašć, ad-davać u zaloh i ũsiakim sposabam pierada-vać, dachodzić i adkazvać u sudzie, brać ach-viary i dapamohi, brać pazyki i pierakaz-vać testamentam, a adnak nabyć jakim-niebudź sposabam niaruchomuju maje-mašć T-va moža tolki z dazvolu Ministra Unutranych Spraŭ.

II. Sialiba i prastor dziejnaści

§ 5. Sialiba T-va — stalica Litvy.

§ 6. Prastor dziejnaści T-va — usia Litva.

III. Pravy i abaviazki siabroŭ

§ 7. Siabry T-va byvajucca: sapraŭdnyja, pačesnyja i pryjacieli.

§ 8. Siabram T-va nia moža być toj, chto sudom pazbaŭleny prava, abo abvi-navačany ũ spravi, za jakuju pahražaje pazbaŭleńnie pravoŭ, abo pazbaŭleny pravoŭ asablivymi zakonami dziela abarony džiaržavy.

§ 9. Sapraŭdnymi siabrami mohuć być usie asoby — litoŭskija hramadzianie — mužčyny i žančyny, majučyja nia

mienš 18 hadoŭ, adpaviadajučyja vyma-hańniám § 8 hetaha statutu. Sa zhody Ministra Unutr. Spraŭ siabram T-va moža być i niehramadzianin Litvy takoha-ž samaha vieku.

§ 10. Sapraŭdnyja siabry T-va majučyja nia mienš 21 hod majuć u T-vie prava rašajučaha hołas i tolki hetkija majuć prava vybirać pavodle hetaha statu-tu ũłady T-va. Siabry majučyja mienš jak 21 hod nia majuć u T-vie prava ra-šajučaha hołas i nia mohuć vybirać ũla-daŭ T-va.

§ 11. Być vybranymi ũ kiraŭnictva i inšyja pavodle hetaha statutu vybiranyja orhany T-va majuć prava tolki sapraŭd-nyja siabry T-va, hramadzianie Litvy, ja-kija majuć nia mienš jak 24 hady, znajuć litoŭski jazyk u slovie i piśmie i adpa-viadajuć vymahańniám § 8 hetaha statu-tu. Na padstavie zhody Ministra Unutra-nych Spraŭ uspomnienyja pravy mohuć być dany i niehramadzianam Litvy.

§ 12. Pačesnym siabram moža być vybranaja dastojnaja asoba, svajej pracaj abo jakoj inšaj dziejnašćiaj zasłużyšaja davier bielaruskaha hramadzianstva. Da pačesnych siabroŭ tasujecca tak-ža § 8

Ab supolnym Bielaruskim časopisu dla Litvy i Łatvii

NATALLA ARSIENIEVA

Jak my daviedalisia, bielarskaje hramadzianstva ŭ Ryzie rychtujecca da vydawnia z novaha 1940 hodu bielarskaha štomiesiačnika ŭ Ryzie. Ŭzviazku z hetym prajektam chočacca mnie zaprapanavać Bielarusam Łatvii i Litvy — abjadnać svaje srodki i siły dy vydavać adzin supolny časapis. Jašče hod nazad hetkaja prapazycja moža i nia była-b asabliva cikavaj dla vilenčukoŭ, bo ŭ Vilni bielarskaje hramadzianstva, nia hledziačy na polski režym, adčuvala siabie davoli mocna dy aproč taho mieła zusim inšyja nacyjanalnyja mety i zadačy ŭ svajej pracy. Ciapier sytuacija hruntouna źmianilasia i stanovišča Bielarusau ŭ Vilni zrabitasia hetkim-ža, jak i ŭ Ryzie: Bielarusy Vilenščyny stalisia nacyjanalnaju mienšašciu adnaje z dziaŭžaŭ Prybaltyki.

Jašče sioleta ŭletkubielarskija hramadzkija dziejačy ŭ Vilni adčuvali siabie kirujučym aktyvam troch z palavinaj milionaŭ bielarskaha masyvu Zachodniaje Bielarusi. Jaki-b ciažki stan pracy nie stvaraŭsia ŭ Vilenščynie, bielarskaje hramadzianstva ličyła siabie nie „nacyjanalnaju mienšašciu“, ale haspadarami kraju (praŭda, zaniataha Palakami), viadučymi zmahaŭnie i majučymi nadzieju zdabyć svaju dziaŭžaŭnaść. Vilenčuki mieli zadačy nia tolki nacyjanalna-kulturnyja i ekanamičnyja, ale i palityčnyja. Ciapier palityčnyja zadačy adpali. Vilenškaja kirujučaja hałouka adciata ad zachodnia-bielarskaha tułava i pavinna abmiežavacca nacyjanalna-mienšašciovaŭ bielarskaju pracaju ŭ miežach Litoŭskaje respubliki.

Jakaja-ž praca mahčyma i patrebnia ciapier u Vilenščynie? — Praca heta nie małaja i nadzvyčajna važnaja:

1. nacyjanalnaje samaŭśviedamleŭnie i zachavaŭnie bielarskaje mienšašci ad asymilavaŭnia inšymi narodnašciami;
2. kulturna-ašvietnaja praca, jak na hruncie školnym, tak i hramadzkim: chory, teatr, lekcyi, viečaryny, vydavieckaja, na vukovaja i litaraturnaja;
3. ekanamičnaje zamacavaŭnie bielarskaje mienšašci: kooperatyŭny ruch, ramiešnickija školy i hurtki, arhanizacija kredytu dla handlu i vioski, maładžarni i t-vy dla supolnaha karystaŭnia sielska haspadarčymi mašynami.

Voš-ža hetkija samyja zadačy stajać i pierad bielarskaju mienšašciu ŭ Łatvii i pierad bielarskaju mienšašciu ŭ Litvie,

*Raŭnie ŭ mialicy mnie tumany:
Asypajecca śnieham kastryca.
Na zrudzietych niŭjoŭ dyvany,
Pa darozie pramierzlaj kurycca...
I saŭsim mnie, saŭsim nie škada
Załatoha vasienniaha pyłu.
Čyrvaŭ klonau małab ja pradać,
Biel obłokaŭ vasiennich razmyłć.
Bo siahoŭnia što-ž varta krasa
Z usiaho pažbiranaja kroju,
Kali treba dušu abviazać
Vostraj zrebnaju nitkaj adčaju?
Raŭnie ŭ mialicy mnie tumany:
Asypajecca śnieham kastryca...
Razvarušany bułam vajny
Choča ścišycca śviet i ukrycca...*

a taksama i jašče pierad adnej bielarskaju mienšašciovaŭ hru paju, ab jakoj my zusim zabylisia ŭ našym adradženskim ruchu, — pierad bielarskaju mienšašciu ŭ Izborska-Piačorskim kraju ŭ Estonii.

Adnymi vilenskimi bielarskimi srodkami vydavać ciapier bielarski pavažny časapis budzie ciažkavata: i litaraturnyja siły źmienšylisia z vyjezdam z Vilni šerahu bielarskich piśmieŭnikaŭ i navukoŭcaŭ, dy i z matarjalnaha boku buduć zatrymki. Toje-ž treba skazać i ab bielarskim hramadzianstvie Łatvii. Tutaka ŭžo 20 hod robiacca sproby naładzić stałaje vydaviectva bielarskaha časapisu, ale niastača srodkaŭ spyniaje pracu. Niekatoryja časapisy vyjšli ŭsiaho adnym numaram, jak „Na čužynie“ ŭ 1920 hodzie, „Pahonia“ ŭ 1930 ho-

dzie, „Žyćcio i praca“ ŭ 1932 hodzie. Najbolš rehularna vychodzili vydavanyja K. Jezavitavym: miesiačnik „Łastaŭka“ ŭ Lucynie z 1923 pa 1924 h. vyjšaŭ 9 разоŭ, hazeta „Hołas Bielarsa“ z 1925 pa 1929 hod vyjšla 61 raz i časapis „Bielarskaja škola ŭ Łatvii“ z 1926 pa 1934 vypuściŭ 25 numaroŭ.

Pryjmajučy pad uvahu, što matarjalny stan bielarskaha hramadzianstva ŭ Łatvii nie palepšyŭsia, a značna pahoršyŭsia, možna praduhledzić, što novy štomiesiačnik taksama nia vytrymaje doŭha. Tamu było-b karyśniej Bielarusam Łatvii dadavać adzin štomiesiačnik. Ryha, Džvinsk, Vilnia i Kaŭnas daduć i naležnuju ličbu padpiščykaŭ i supracodnikaŭ, zrazumiela, pry varunku, što hetki ahulny časapis budzie sroha objektyŭnym, biezpartyjnym i apolityčnym.

Čytać

Ad Redakcyi: Žmiaščajučy hety vielmi cikavy i cenny hołas ličym svaim abviazкам dadać tut ad siabie prošbu i zaklik dalej vykazacca ŭ hetaj važnaj spravie. Hołas siabie redakcyja „Krynicy“ pakida-je na paźniej.

=====

Usiakuju bielarskuju knižku, BIELARUSKI KALENDAR, BIELARUSKIJA PAŠTOŬKI, hazetu najtaniej i najchutčej dastaniecie ŭ bielarskaj

kniarni „Pahonia“

Vilnia, Zavalnaja vulica № 1.
VILNIUS, Zavalinė g-vė 1.

Kataloh bielarskich knižak, na žadaŭnie, vysyłajecca darma.

=====

hetaha statutu i zakony ab T-vach („Vyr. Žin.“ Nr. 522, §§ 14, 15 i 16). Pačesnych siabroŭ vybiraje ahulny schod siabroŭ zvyčajnaj bolšašciaj hałasou. Pačesnyja siabry zvalniajucca ad usiakich aplataŭ.

§ 13. Pryjacielaŭ moža być kožny hramadzianin Litvy, jaki adpaviadae § 8 hetaha statutu i maje nia mienš 18 hadoŭ. Na padstavie zhody Ministra Unutr. Spraŭ pryjacielaŭ T-va mohuć być i nie-hramadzianie Litvy ŭ hetkich-ža hadoch.

§ 14. Pačesnyja siabry i pryjacieli T-va ŭ kiraŭnictva i ŭ inšyja vybiranyja orhany nia vybirajuć i sami nia mohuć być vybranymi. Na ahulnych sabraŭniach jany biaruć učasć z pravam daradčaha hołasau.

§ 15. Sapravudnyja siabry T-va plaćać miesiačnuju składku, vyšyniu jakoj ustanaŭlajuć sami, ale nia mienš, jak 6 litau ŭ hod.

§ 16. Siabry T-va nia majuć pravoŭ da majemašci T-va i nie adkazvajuć za jahonyja daŭhi.

IV. Pryjmo siabroŭ, vydaleŭnie i vystupleŭnie

§ 17. Asoby, žadajučyja ŭstupić u Tavarystva, padajuć prošbu Upravie, ja-

kaja razhladae jaje i robić adpaviednyja pastanovy. Pastanova Upravy ab niapryniaćci kaho-niebudz u siabry moža być zaskaržana Ahulnamu Schodu, rašeŭnie jakoha jość akančalnym.

§ 18. Siabry, jakija svaimi pastupkami panižajuć imia T-va, svajej pracaj škodziac T-vu abo nie vypaŭniajuć statutu T-va, mohuć być vyklučany z siabroŭ T-va.

§ 19. Siabry ŭ naležnym časie nie zaplaćiŭšyja siabroŭskich składak mohuć być z T-va vyklučany.

§ 20. Siabra T-va pierastaje być siabram: kali padašć Upravie zaju na piśmie, što vystupaje z jaho; kali Ahulny Schod bolšašcia 2/3 hałasou dziela vyšej-uspomnienych abo inšych pryčyn takoha siabru z T-va vyčyrkivaje.

§ 21. Sprava siabra T-va, jaki pierastaŭ adkazvać vymahaŭniaŭ § 8 hetaha statutu, pavinna być pradstaŭlena Ahulnamu Schodu, jaki pačviardžaje ŭspomnienaje pytaŭnie i takoha siabru vyčyrkivaje z siabraŭ T-va.

V. Kiraŭnictva Tavarystva i sposab kiravaŭnia

§ 22. Tavarystvam kirujuć: Ahul-

ny Schod siabroŭ, Uprava i Revizyjnaja Kamisija.

§ 23. Da kompetencyi Ahulnaha Schodu siabroŭ naležać: a) vybary Upravy i Revizyjnaj Kamisii, b) pryŭniaćcie hadavoj spravazdačy, a tak-ža pačvierdžaŭnie preliminaru prychođaŭ i raschođaŭ, c) apracavaŭnie planu pracy, d) absudžeŭnie i vyrašeŭnie skarhaŭ siabroŭ, e) vydaleŭnie siabroŭ, f) nabyvaŭnie niaruchomaj majemašci, pieradača jaje i źmiena, g) dapaŭnieŭnie i źmiena statutu, h) likvidacyja Tavarystva, i) zakładaŭnie ad-dzielaŭ i kiravaŭnie imi.

§ 24. Ahulnyja Schody byvajuć zvyčajnyja i nadzvyčajnyja.

§ 25. Zvyčajny Ahulny Schod sklika-je Uprava štohod nie paźniej studnia miesiaca dziela hadavoj spravazdačy, dziela pryŭniaćcia preliminaru i dziela absudžeŭnia inšych spraŭ vymahanych § 23 hetaha statutu.

§ 26. Paviestku dnia zvyčajnaha Ahulnaha Schodu ustanaŭlaje Uprava. U paviestku majuć być upisany i pytaŭni padanyja na piśmie paasobnymi siabrami, kali jany ŭručany Upravie prynamsia za

На што сьпяшацца з выбарамі?

(Думкі праваслаўнага Беларуса-міраніна)

Духоўная ўлада прыняла практ арганізацыі царкоўнага жыцця ў Віленшчыне. Паводле гэтага практу ўжо ў хуткім часе ў прыходах маюць быць выбраны прыходзкія рады, якія выбяруць раду Віленскага благочыння.

Віленшчына за апошні час шмат перажыла і гэта адбілася і на псыхіцы жыхараў. Народ, калі можна так сказаць, адстаў ад царкоўных справаў. Жыццё высунула рад новых пастулатаў сацыяльнага і палітычнага зместу і людзі не паспелі яшчэ разабрацца ў іх. Трэба, каб жыццё ўвайшло ў норму, а на гэта патрэбны час. Гэны час духавенства павінна выкарыстаць на падгатоўку вернікаў да арганізацыі прыходзкага жыцця, зацікавіць іх царкоўнымі справамі і памалу арганізаваць гэтае жыццё.

Але для гэтага работы патрэбныя ідэёвыя людзі, якія-б любілі сваю паству, зжыліся з ёю і былі-б ёй блізкія.

Нажалі, такіх духоўнікаў мала. Трэба зазначыць, што ў Віленшчыне праваслаўныя — гэта Беларусы, а захапіць душу Беларуса можа толькі сьвяшчэннік-Беларус, а такіх амаль-што няма. Яны асталіся із сваім народам на тэрыторыі Заходняй Беларусі, а кадры бежанцаў-сьвяшчэннікаў у Вільні гэта Расейцы, якія паўцякалі ад сваіх пасомых, бо ведалі, што іх чакала, калі-б яны асталіся на месцы. І цяпер духоўная ўлада на беларускія прыходы вызначае сьвяшчэннікаў „сваіх людзей“, якія ніякага ўплыву на вернікаў мець ня будуць, вернікі будуць іх чурацца, а тым самым і Царквы. Гэныя духоўнікі змушаны будуць абав'язвацца на невялічкія жменькі Расей-

цаў, раськіданых па прыходах, і, ясна, што пры байкоце з боку беларускіх масаў, калі выбары ўсё-ж-такі адбудуцца, пройдуць выключна Расейцы. Можна з гэтаю мэтай духоўная ўлада і сьпяшыць з „выбарамі“?

Але ці-ж гэта будуць сапраўды выбары? Ніколі!

Тое, што мы пісалі, больш адносіцца да правінцыі. У самой Вільні справы стаяць яшчэ горш. У Вільні мы маем толькі два тэрыторыяльныя прыходы, якія маюць асновы прыходзкае арганізацыі: гэта Раманаўская Царква і Зьвярынецкая. У районах гэтых прыходаў жыве большасць Расейцаў і там можна знайсці пару дзесяткаў асоб, якія цікавяцца царкоўнымі справамі. Рэшта цэркваў de facto бязпрыходныя, але за тое абсаджаны „своімі людзьмі“.

Такім чынам, выбары ў Вільні могуць прайсці толькі пры пэўных падтасоўках, дзе харысты, царкоўныя старасты і старасты, ды некалькі старушак будуць выбіраць раней намечаных а. а. настаяцелямі кандыдатаў.

Словам, выбары праведзеныя ў сучасны момэнт, а тым больш пасля давольных ператасовак на мясцох настаяцеляў, справы ні колькі не паправяць і сапраўднага аблічча Царквы ані ейных патрэбаў не прадставяць. Замест гэтага адказныя за Царкву чыньнікі павінны былі-б больш паклапаціцца аб увядзеньні ў Царкву зместу чыста рэлігійнага і выгнаць стуль чужацкую шкодную палітыку.

Міранін.

Беларусы ў Мітрапаліта. 12 сьнежня дэлегацыя прадстаўнікоў праваслаўных Бела-

Ноч мінула

Ноч мінула. Паўцякалі...

І з зямлі прапалі цені,

Што страхоўцямі стаялі

Ўсім на жудасьць, на смучэньне.

Ноч мінула. Разыйшліся

І распаўзліся зь неба хмары,

Што патворамі таўкліся

І віселі, як-бы мары.

Цені, хмары — ўсё прапала

І зара пусьціла косы:

Агняцвіетам цалавала

Праясьнеўшыя нябёсы.

Гэй! Хто сьпіць яшчэ, — ўставайце!

Борзда, жвава, як да бою,

Сонца яснае вітайце:

Зара ўзыйдзе над зямлёю!

Ўлад-Ініцкі

русаў культурна-грамадзкіх арганізацыяў, злучаных у Беларускім Цэнтры ў Літве, зляжыла Мітрапаліту Элеўфэрыю мэмарыял, у якім прадставіла рад беларускіх пастулатаў.

а. Ал. Коўш, настаяцель Мікалаеўскае Царквы ў Вільні, пастановаю мясцовае духоўнае ўлады звольнены з свайго становішча і залічаны ў „заштат“. На яго месца вызначаны а. Л. Голад. Устрымліваючыся тымчасам тут ад далейшых паясьненьняў, мусім зазначыць, што гэта замена азначае круты паварот у кірунку далейшага русыфікаваньня ў нас праваслаўнай цэрквы.

Значэньне Мітрапаліта Дзяніса. З добра паінфармаваных крыніц даведваемся, што Мітрапаліт праваслаўнай аўтокефальнай царквы ў Б. Польшчы Дзяніс, па ўпадку Польшчы, зрокся свайго становішча на карысьць Бэрлінскага архіепіскапа Серафіма.

Pierasialeńnie Niemcaў z Prybałtyki

Z Estonii ўжо выjechała 15.000, а z Łatvii каля 50.000 Niemcaў. Bolšaść jechać nie chaciela i adjaždajućy plakala, bo nikoli nia bačyla Niamieččyny i viedaje, što pryjdziecca asialicca ў Pannanščynie, u Kališčynie, Torunščynie dy inšych ziemlach, adabranych ad Kašubaў i Palakoў, a znača apynucca ў roli asadnikaў, jakija pavinny buduť zamacavać ў hetych čužych ziemlach niamieckuju pieravahu. Niekatoryja pastanavili nia jechać, asabliva tyja, čhto nie spačuvaje nacyjanal-socyalistam. Ale takim pryjšlosia vytymać vialikuju baračbu z svajmi znajomymi, a navat i z chatnimi. Šmat siamiejak ražbiłasia: maci, abo bačka vyjechali, častka dziaciej pajechała ў Niamieččynu, a častka astatasia.

U Ryzie, pry adychodzie parachodaў, moładz ūsmichajecca, a pažyloje pakaleńnie plača i špiavaje łatvijski nacyjanalny himn. U Estonii astaniecca kała 2.000 Niemcaў, a ў Łatvii značna bolš, mahčyma, što kała 5.000—7.000 čalaviek.

Adjezd Niemcaў, z adnaho boku, žjaŭlajecca dla Łatvii i Estonii duža pažadany, bo zakančyvaje sproby Niemcaў padparadkavać pad svaju ūladu hetaja krainy, ale, z druhoha boku, taki raptoŭny vyjezd utrudniaje haspadarčyja pytańni. Estam i Łatyšom prychođzicca ciapier vyplacić Niemcam ahramadnyja sumy za fabryki, zavody, ziamielnyja haspadarki i budynki ū haradoch, dzie Niemcy mieli duža vialikija bahaćci. Vykup hetych majamašciaŭ bŭdzie rasterminavany ў Łatvii na 10 hod, i dla ździeńnieńnia hetaje finansavaje operacyi stvorana asobnaje niamieckaje t-va „Utah“ jakoje i pryjmaje majemašć adjaždajućych Niemcaў.

miesiac da dnia schodu i kali Uprava pryznaaje pytańni važnymi.

§ 27. Nadzvyčajny Schod sklikaje Uprava: kali zdarajecca važnaja patreba, kali patrabuje hetaha Revizyjnaja Kamisija, abo kali hetaha damahajecca 1/10 časć siabroŭ T-va. Nadzvyčajny Schod maje być sklikany nie pažniej, jak za miesiac ad času ūručėńnia hetaha damahańnia. U damahańni majuć być pakazany pytańni, jakija majuć być na Schodzie razvažanyja. Nadzvyčajny Schod razvažaje tolki tyja pytańni, dzieła jakich jon sklikany.

§ 28. Ab sklikańni zvyčajnych i nadzvyčajnych schodaŭ siabry paviedamlajucca za dva tydni abviestkami ў presie abo asobnymi paviestkami.

§ 29. Ahulny Schod jość pravamocny, kali ū im biare ūdział nia mienš, jak traciņa siabroŭ Tavarystva. Kali-ž taki lik nie žbiarecca, sklikajecce druhi schod, katory jość pravamocny biaz uvah na lik sabraŭšychsia siabroŭ. Nastupny schod moža być i taho samaha dnia, ale nie pažniej, jak za dva tydni, i ab hetym maje być zaznačana ў pieršym paviedamleńni ab schodzie.

§ 30. Na Ahulnym Schodzie siabroŭ hałasujecca adkryta, kali tajnaha hałasavańnia nie zažadaje 1/10 prysutnych na schodzie. Uprava i Revizyjnaja Kamisija vybirajecca tajnym hałasavańniem. Svaje pastanovy Ahulny Schod pryjmaje zvyčajnaj bolšaścij hałasoŭ, za vyniatkam pastanoŭ u spravach prahledžanych § 23 hetaha statutu, pp.: e, g, h; pry roŭnym padziale hałasoŭ pieravažaje hołas staršyni Schodu.

§ 31. Ahulny Schod adčyniaje staršynia Upravy, ci jaho zastupnik i pieradaje vieści jaho prezydyjumu, vybranamu Ahulnym Schodam.

§ 32. U Upravu vybirajecca nia mienš, jak piat asob — siabroŭ i dvuch kandydataŭ, na adzin hod. Siabrami Upravy mohuć być hramadzianie Litvy, nie maładziejšyja jak 24 hady, znajučyja na piśmie i ў słovie litoŭski jazyk i adkazvučyja ūsim vymahańniam §§ 8 i 11 hetaha statutu. Uprava spasiarod siabie vybiraje staršyniu i vice-staršyniu i dziełicca funkcyjamy.

§ 33. Pasiedžańni Upravy sklikaje staršynia Upravy abo, kali jon niaprysutny, zastupnik staršyni. Pasiedžańnie Upravy jość pravamocnym, kali na im prysutnyja nia mienš jak try siabry. Kali niama

zastupnika staršyni, dyk pasiedžańnie moža sklikać siabra Upravy.

§ 34. Pastanovy Upravy pryjmajucca zvyčajnaj bolšaścij hałasoŭ. Pry roŭnym padziale hałasoŭ pieravažaje hołas staršyni abo taho, čhto staršynstvuje.

§ 35. Uprava maje prava prasić być prysutnym na svaim pasiedžańni kompetentnuju asobu z pravam daradčaha hołas.

§ 36. Usiu karespandencyju imiem Tavarystva padpisvaje staršynia Upravy ci jaho zastupnik i sekretar Upravy. Usiakaha rodu dahavory, pryračėńni, kantrakty i paŭnamoctvy, roblenyja i vydavanyja imiem Tavarystva, majuć być padpisany staršynioj Tavarystva i adnym siabram Upravy.

§ 37. Uprava reprezentuje Tavarystva pierad ūladami, hramadzkimi i pryvatnymi ūstanovami, paradkuje spravy Tavarystva, daje notarjalnyja roŭnamoctvy inšym vykonvać i spaŭniać patrebnaja akty imiem Tavarystva, vykonvaje pastanovy siabroŭ Ahulnaha Schodu, žbiraje achviary, pryjmaje siabroŭ, robić dahavyja i inšyja preliminarjy, hrašovaju spravazdaču i špisak siabroŭ, najmaje i zvalniaje slu-

Adviedziny Ź bielaruskich školach u Vilni

Nia hledziaćy na toje, što Bielaruskaja Dżaržaŭnaja Prohimnazija i Bielaruskaja Dżaržaŭnaja Pačatkavaja Škola Ź Vilni znachodziaćca Ź centry miesta, pry Daminikanskaj vul. Nr. 3/5, adnak da ich nia lohka trapić. Pakul-što nia majuć jany ani svaich šyldaŭ, ani jakich-niebudź infarmacyjnych tabličak ci kartačak. Usio-ż Źukajem hen-nych škol i znachodzim, daloka Ź panadvorku, aź na druhim paviersie. Idućy pa kamiennych schodach školnaha budynku, ahladajućy raźviešanyja na ścienach roznyja žnimki, abrazki histaryčnych pamiatok, čuvać było pryhožuju melodyju bielaruskaje narodnaje pieśni: „Ci śviet, ci śvitaje“... Pierastupiŭšy paroh pamieškaŭnia himnazii śpieŭ možna było jašće lepš słućać. Ale voś na kalidory spatykaju hramadzianina Uładystava, katory hladzić tut za paradkam.

— Što — pytaju — u Vas siańnia tut koncert, što tak pryhoža śpiavajuć?

— Dy nie! — adkazvaje — heta tolki lekcyja śpievu Ź prohinnazii, jakuju viedzie praf. Jegier.

— Chaciełasja-b, viedajecie, pahladzić, jak heta vyhladajuć našyja bielaruskija školy, vučyciali, a pierad usim našu moładź i henych najmienšych dziećak z pieršych addziełaŭ.

— Hetak pamaleńku prabuju Źvaj-ści Ź kontakt z hram. Uładysta-vam.

— Hm! — kaža jon mnie. — Treba źviarnucca da dyrektara a. Adama Stankieviča. Ale-ż jon nadta času nia maje. Tut zaŭsiody poŭna da jaho roznych interesantaŭ prychodzić, a da taho musić viaści i prohinnaziju i pačatk. škol, i lekcyi, — i kan- celaryju sam viedzie, bo sakra- tary nima, tak što jak pryjdzie pierad vośmaj hadzinaj rancicaj,

tak praz uvieś čas ani chvilinki nia maje volnaje, — dyk nia viedaju, jak heta budzie z Vami.

Pačuŭšy, što maje adviedziny vypali Ź nia nadta dobry čas i nia majućy peŭnaści, kab što-niebudź dy z ich vyjšća, ja pro- sta puściŭsia na chitryki, kab da- stać viestki nieaficyjalna, i davaj pamaleńku raspytać, što čuvać ahućam, a paśla i... ab školach...

— A skażycie, kali Źaska, jak mnoha dziećak Ź prohinnazii i pačatkavaj škole?

— Dyk čujecie, jak piajuć, što aź ścieny dryžać, a skrypku pra- fesara leďz tolki čuvać i małyja taksama časta śpiavajuć. A za- raz pieraryŭ, dyk pahladzicio, — poŭnyja kalidory buduć, i z ko- žnym dniom lik usio pavialiča- jecca.

— A što tam u nastupnaj zali? Tam čuvać nieki homan.

— Tam? Padyjdzjem bliżej, pastuchajem. — Tut — paci- chieŭku raskazvaŭ Uładystaŭ — paciecha našych vučycialoŭ, a maja biada. Heta samyja naj- mienšyja. Ciapier u ich atryme- tyka. Vučyć ich hetaha praf. Karniuk. Jon dasiul byŭ u Vi- lenskim Universtecie asystentam. Dalej, u nastupnaj klasie, ciapier historyja. Tam viedzie lekcy- ju byŭšy dyrektor M. Ancu- kievič. Z henymi małyšami, pro- sta, biada, — varočaŭsia iznoŭ da ich Uładystaŭ, — nadta kala ich

mnoha raboty. Ja ich rasprana- ju, apranaju, a jany tut paśla lekcyi skačuć, biehajuć, kryčać i vučyciali z hetaha ciešacca, bo, kažuć, heta żyvaja, zda- rovaja moładź. A kab vy pa- bačyli, što tut robicca, jak im jeści dajuć!

— Ach, tak, dajuć jeści! — pie- raryvaju. — A kali heta byvaje?

— A voś zaraz. Užo pryha- taŭlajuć harbatu, chleb, šmelc, kaŭbasy. Robiać heta vučycielki, hramadzianki A. Lekant-Sakaŭ- va i Novičyha.

Idziom tady da ich. U nievia- likim pakoi stoŭ byŭ užo za- staŭleny kubkami i zaŹožany chlebam z kaŭbasoj i šmelcam. Naviazvaju hutarku. Až tut rap- tam zvanok, paśla čaho na kali- dory było, jak u murašniku. Pry stale-ż mamentalna stvarylasia kalejka, ale vučycielki chucieŭka i sprytna jaje likvidavali i za chvilinku vasioŭaja maŹadaja hramada padkarmliवासia, kab mieć bolš siły dalej vučycca, kab mieć siły iści Ź haru, i, jak kazaŭ paet, siahać pa sonca. Hledziaćy na heny miły abrazok, Źukaju dalej viestak.

— Skul-ža heta pomać i ci Źsim dziećak dajecca śnieda- nie, dy ci koźny dzieŭ?

— Pomać, — kažuć mnie — častkova mieli z Bielaruskaha Centru, a častkova z roznych dabravolnych achviaraŭ. Pad-

karmliवासia badać usie dziećak, nijakija vyniatki nia robiacca. Ale dziećak niekatorych zama- ž-niejšych bačkoŭ prynosiać ježu z saboj, a biadniejšyja jaduć kolki chočuć. Jak maŹa adnaho kavaŭka chleba i kubka harbaty, dyk dajem im druhi. Niekatoryja dziećak vielmi biednyja i he- ta im vialikaje padtrymaŭnie. Pahladzicio, kolki hetaje skrom- naje śniedaŭnie daje im ra- daści, a jakija Ź ich apetyty! Jaduć adno pierad druhim, a vočki Ź ich aź harać. I dzieŭ taho ajciec Dyrektor i vučyciali pastanavili padkarmliवासia dziećak navat i praz uvieś čas śviateč- nych feryjaŭ. I tak, choć lekcy- jaŭ nia budzie, to adnak śnie- daŭni buduć koźny dzieŭ i dzie- ci buduć mahćy prychodzić u škol, padjeści, a paśla buduć arhanizavacca dla ich roznyja hulni. Na katalickija Kalady, 24 śnieźnia, arhanizujem joŹačku i pryhataŭlajem dziećak roz- nyja padarki. Starajemsia zra- bić heta jak najlepš, bo Ź hen- dzieŭ i imianiny našaha ajca Dyrektara. Budzie tak-ža sarha- nizavanaja joŹačka i na prava- ślaŭnyja Kalady. Prychođzie i Vy da nas!

— Duža miŭa, duža dobra, što tak robicca, za takuju pracu bu- dzie Ździačaś dziećak, bačkoŭ i hramadzianstva. Ale mnie Źžo para viartacca Ź redakcyju. Dyk, byvajecie, chaj żyvuć, rastuć i raźvivajucca našyja maŹadyja Bielarusy!

— A nie zabudźciesia, kali Źaska, — u dahon mnie kazali, — papraśić redaktara, kab jon zra- biŭ zaklik u hazecie da hra- madzianstva, kab skŹadala ach- viary na padtrymaŭnie nieza- moźnych bielaruskich vućniaŭ, bo pomać duža potrebnaja!

— I sapraŭdy, pomać duža potrebnaja!

Reporter

Hramadzianie!

Pamiatajcie ab biednaj bielaruskaj školnaj moładzi! Nadychodzie śviata Božaha Naradžeŭnia. Čakajem jaho z ra- daści. Ale maŹaja radaść tym, jakija nia majuć čaho jeści, u što abucca i apranucca. Da hetkich naležać mnohija z vućniaŭ bielaruskaj pačatkavaj školy i bielaruskaj pro- himnazii Ź Vilni.

H r a m a d z i a n i e! Nie zabudźcie ab hetych patrabu- jućych, padarujcie im, što moźacie, — hrošy, vopratku, abutak. Achviary pryjmaje redakcyja „Krynicy“.

žaćych, viedzie knihi, inventarnuju i kasa- vaju, kiruje Źsiej majemaścij Tavarystva, sklikaje zvyčajnyja i nadzvyčajnyja scho- dy siabroŭ, vykonvaje Źsiakija inšyja čyn- naści, źviazanyja z dziejŭnaściu Tavarystva.

§ 38. Revizyjnuju Komisiju Ź skŹa- dzie troch siabroŭ vybirać na adzin hod Ahulny Schod. Da siabroŭ Revizyjnaj Ka- misii tasujucca tyja samyja vymahaŭni, jak i da inšaha kiraŭnictva Tavarystva (§§ 8, 11 i 32 statutu). Siabrami Revizyjnaj Komisii nia mohuć być siabry Upravy i pŹatnyja słužačyja Tavarystva. Dva razy Ź hod, a Ź potrebie i čaściej, Revizijnaja Komisija spraŭdžać pierad usim dziejŭnaść Tava- rystva, rachunkovaś i ab vynikach revi- zii paviedamlaje Ahulny Schod siabroŭ. Schody Revizyjnaj Komisii sklikaje staršy- nia Revizyjnaj Komisii. Usie svaje pasta- novy Revizijnaja Komisija pryjmaje zvy- čajnaj bolšaściu haŹasoŭ.

VI. Spravazdača z dziejŭnaści Ta- varystva i paradak paćvierdžaŭnia

§ 39. Koźny hod, nie paźniej jak u miesiacy studni, Uprava daje spravazdaču z svajej dziejŭnaści Ahulnamu Schodu, jaki

razvažaće jaje, zaslućhaŭšy acenu Revi- zyjnaj Komisii.

§ 40. Spravazdačym hodam Tava- rystva jość hod kalendarny.

§ 41. Koźny hod robicca preliminar dachodaŭ i vydatkaŭ. U Tavarystvie via- dziecca kniha dachodaŭ, vydatkaŭ i ma- jemaści.

§ 42. Spravazdača Tavarystva abvia- Źajecca publična da viedama Źsich siabroŭ.

VII. Kiravaŭnie majemaścij Ta- varystva i paradak jaho paćvierdžaŭnia

§ 43. Usieju majemaściju Tavarystva kiruje Uprava — pavodle hetaha statutu, pa- vodle instrukcyjaŭ Ahulnaha Schodu, pa- vodle zakonaŭ ab Tavarystvach („Vyr. Žin.“ Nr. 522) i pavodle dziejŭnych cyvilnych i inšych zakonaŭ. Kiravaŭnie majemaścij praviaraje Revizijnaja Komisija i ab vy- nikach revizii paviedamlaje Ahulny Schod, jaki paćvierdžaće henaje kiravaŭnie abo jaho adkidaje.

§ 45. Uprava pavinna vieści asobnu ju knihu majemaści Tavarystva.

VIII. Srodki Tavarystva

§ 46. Srodki Tavarystva stanoviać: a) hadavyja siabroŭskija skŹadki, b) ach- viary, c) pracenty ad kapitaŭlaŭ, d) legaty, e) atrymanyja ad dżaržaŭnych i hramadz- kich ustanovaŭ dapamohi i subsydyi, f) dachody z majemaści Tavarystva, g) z loteryjaŭ, zborkaŭ, z laďžanych hramadz- kich imprezaŭ.

IX. Paradak zakŹadaŭnia Addzie- laŭ Tavarystva, kiravaŭnie imi i likvidacyja

§ 47. Tavarystva maje prava mieć addziely. Addziely možna zakŹadać na padstavie zhody Ministra Unutranych Spraŭ.

§ 48. U Addziele Tavarystva maje być nia mienš, jak 12 siabroŭ.

§ 49. Spravami Addzielu Tavarystva kiruje Ahulny Schod siabroŭ Addzielu, Uprava Addzielu i Revizijnaja Komisija. Pieršy Ahulny Schod Addzielu sklikaje paŭnamocnik Upravy Tavarystva.

§ 50. Da siabroŭ Addzielu Tavary- stva, da Ahulnaha Schodu, da Upravy, da

Biełaruski Addzieł Vajennaha Muzeju Vitaŭta Vialikaha

U Vajennym Muzeju imia Vitaŭta Vialikaha ŭ Kaŭnasie siarod roznarodnych pamiatok palkoŭ i bataljonaŭ litoŭskaha vojska jość i asobny addzieł pamiatok biełaruskich vajsakovyh častak pry litoŭskim vojsku. U addziele znachodziacca fatahrafii, špis zabitych i ranienych, špis kavaleriaŭ „Kryža Pahoni“, try partrety palkoŭnika Łaŭrencjeva, majora Ružancova, palk. Ušpienskaha i inš. U kutku restaŭravany ściah biełaruskaha piešaha bataljonu. U vialikaj zalі znachodziacca: pavialičany z fatahrafii abraz biełaruskaha

švadronu i horadzienskaj kamendantury, adozvy na litoŭskaj i biełaruskaj movach.

U krypcie Muzeju bliska achviarnika na adnej z marmurovych došak zalatymi litarami napisany darahija koŭnamu Biełarusu imiony i prožviščy našych žaŭnieraŭ, zabitych u bajoch i pamioršych ad ran.

Litoŭski Narod, šanujučy pamiać hetych achviar, i acaniajučy ich hierojskija čyny na froncie, adzin iz „Zvanoŭ Baračby“, na viežy Vajennaha Muzeju Vitaŭta Vialikaha, nazvaŭ imiem Biełaruskaha Žaŭniera.

— BIEŁARUSKAJA CHRONIKA —

Biełarusy ŭ Vilenskim Uniwersytecie. Pavodle apošniaj rejestracyi studentaŭ Vilenskaha Uniwersytetu, Biełarusami zapisalisia 53 (piaćdziesiąt try) asoby. Rejestracyja, jasnaja reč, nie achapiła značnaha liku studentaŭ Biełarusau, jakija vyjechali z Vilni pierad prychođam siudy litoŭskaje ŭłady.

Jak daviedyvajemsia, mnohi ja z zarejstravanych studentaŭ Biełarusau taksama pakidajuć Vilniu i vyjaždžajuć u Zachodniuju Biełarus.

„Хрысьціянства і Беларускі Народ“ — heta čarhovaja knižka niaŭtomnaha biełaruskaha dziejača i navukovaha pracaiŭnika ksiandza Adama Stankieviča. Knižka hetymi dniami vyšla z druku. Farmat 8°. Bačyn 112. Nadrukavana hraždankaj. Knižka vydana ŭ čeść 950-hođdzia Chrostu Biełarusi, — i ŭ 25-tyja ŭhođki šviatarstva sama-ha aŭtara (28.XII. st. st. 1914 — 28.XII.39). Cana 2 lity. Recenziju na knižku damo pažniej.

„XX Amžius“ ab Biełarusach. Litoŭskaja, wielmi pavažnaja štodziennaja hazeta „XX Amžius“ („Dvaccaty Vieč“) časta žmiaščaje infarmacyi ab

Biełarusach, a 19 śniežnia u №291 znachodzim hutarku Staršyni Biełaruskaha Centru i dyrektara Biel. Himnazii a. Adama Stankieviča z pradstaŭnikom hetaj hazety.

U hutarcy a. Ad. Stankievič pradstaviŭ žyćcio Biełarusau u Litvie i jaho perspektyvy. Aproč hutarki, hazeta žmiaściła fotohrafiju hetaha našaha pierada voha dziejača.

Staršynia Biełaruskaha Navukovaha T-va apiakunom Biełaruskaha Muzeju ŭ Vilni. Načalnik na m. Vilniu i paviet daručyŭ staršyni Biełaruskaha Navukovaha T-va dr. Baleslavu Hrabinskamu vykonyvać apieku nad Biełaruskim Muzejam im. Ivana Łuckieviča ŭ Vilni i ŭparadkavać inventar, archiŭ i ŭsie eksponaty hetaha Muzeju.

Jołka ŭ Biełaruskaj Himnazii. Na Kućciu 24 h. m. vučniam Biełaruskaj Himnazii i Biel. Pačatkavaj Škoły arhanyzujecca jołka ŭ pamieškarŭni Himnazii, pry Daminikanskaj vul. 3/5. Pačatak a hadz. 11.

Nastupny numar „Krynicy“, z pryčyny kaladnich šviat, vyj-dzie 29 śniežnia.

Беларуская дэлегацыя ў Міністра Асьветы Латвіі

Міністра Асьветы Латвійскае рэспублікі, праф. Ю. Аўшкапа, адведала дэлегацыя Беларускага Таварыства ў Латвіі ў складзе: старшыні т-ва — беларускага мастака Пётры Мірановіча і сябры праўленьня т-ва — сьвяшч. а. Міхала Краўчанкі. Дэлегацыя мела гутарку з Міністрам аб справах школьных, наагул, а асабліва аб справе Рыскай беларускай пачаткавай школы. Міністр прыняў дэлегацыю дужа прыхільна і абяцаў пайсьці на спатканьне ўсім культурна-асьветным патрэбам беларускае меншасьці і парадзіў, каб самі бацькі-Беларусы выяўлялі ініцыятыву і зьвярталіся з просьбамі аб беларускай мове ў школах на правінцыі. Захады дэлегацыі аб адчыненні пры 1-й Рыскай беларускай пачаткавай школе дашкольнага камплекту, які пры канцы мінулага навучальнага году Рыскім самаўрадам быў зьліквідаваны, міністр адразу-ж задаволіў і ў прысутнасьці дэлегацыі пазваніў па

тэлефону гарадз. старшыні Рыгі, каб камплект быў адноўлены.

Проста ад міністра асьветы дэлегацыя накіравалася да гарадскога старшыні гараду Рыгі, які адразу-ж прыняў дэлегацыю і паведаміў, што камплект будзе адчынены і няхай школа рэгіструе вучняў. І запраўды, праз два дні прыйшла афіцыйная папера аб адчыненні дашкольнага камплекту, які ўжо нармальна працуе.

З гэтага навучальнага прыкладу ясна відаць, што лёс беларускіх школ у Латвіі, а таксама і ў Літве, у значнай меры залежыць ад самых Беларусаў, ад іхняй сьвядомасьці і энэргіі ў шуканьні сваіх правоў. Трэба, каб беларускія бацькі ня толькі чакалі ды спадзяваліся на тое, што школы будуць, але каб самі дамагаліся школ, падаючы адпаведныя заявы і сьпісы вучняў. Трэба моцна памятаць, што „пад ляжачы камень і вада не цячэ“!

Культасьветнік.

Uvaha!

Užo pryjmajecca padpiska na 1940 hod na najtaniejšuju ŭ Vilni hazetu

Uvaha!

— Krynica —

„KRYNICA“ pačala vychodzić jašče ŭ Pietrahradzie ŭ 1917 h. i za svaju praŭdamoŭnaść była začyniana čužymi ŭładami aŭ 3 razy. Adnoŭlenaja „KRYNICA“ vychodzić dva razy ŭ tydzień i akramia daŭžejšych artykułaŭ na ŭsie biahučyja temy žmiaščaje zaŭsiody najnaviejšyja viestki z kraju i zahranicy.

Padpisnaja płaťa na „Krynicy“ ŭ kraju razam z paštovaj pierasytkaj

— na hod 5 litaŭ, na paŭhoda 3 lity. —

Padpiska dla zahranicy na hod dva amer. dalary.

HADAVYJA PADPIŠČYKI, JAKIJA APŁACIAĆ PADPISKU DA 1.IV. ATRYMAJUĆ CENNUJU PREMIJU.

Stalyja karespandenty karystajucca pry aplačvaŭni padpiski vialikimi palohkami. Probnjyja numary „Krynicy“ vysylajucca darma pa atrymaŭni prošby i adresu. Pierasytku hrašej treba adresavać hetak: Gudų laikrašcio „Krynica“ administracijai, VILNIUS, Zavaline g-vė 1.

Revizyjnaj Komisii tasujucca adpaviednyja pastanovy hetaha statutu, jakija datyčać siabroŭ Tavarystva, Ahulnaha Schodu, Upravy i Revizyjnaj Komisii.

§ 51. Usiu karespandencyju imiem Addziełu Tavarystva padpisvuč staršynia Addziełu, ci jahony zastupnik, i sekretar.

§ 52. Aprača ahulnaj składki siabroŭ, Addzieły na svaich ahulnych schodach mohuć parupicca ab inšych srodkach na patreby svajho Addziełu, zhodna z vymohami hetaha Tavarystva i zakonu ab tavarystvach.

§ 53. Addzieły pracujuć pavodle statutu Tavarystva, pavodle instrukcyj Upravy i pavodle instrukcyjaŭ svajho Ahulnaha Schodu, jakija nie piarečać statutu Tavarystva.

§ 54. Ab začynieŭni Addziełu Tavarystva pastanaŭlajuć: a) Ahulny Schod T-va zvyčajnaj bolšaściu hałasou prysutnych, b) Ahulny Schod Addziełu bolšaściu dvuch trecich hałasou prysutnych siabroŭ na Schodzie.

§ 55. Pa začynieŭni Addziełu Tavarystva ŭsia majemaść jahonaja pieracho dzie Tavarystvu.

§ 56. Addzieły Tavarystva mohuć mieć svaje piačatki, začvierdžanyja Ministram Unutranych Spraŭ.

X. Paradak žmieny statutu

§ 57. Pytaŭnie ab žmienie statutu Tavarystva vyrašaje Ahulny Schod Tavarystva. Rašeŭnie žmianić statut Tavarystva pryjmajecca bolšaściu nia mienš dvuch trecich prysutnych na schodzie siabroŭ. Statut Tavarystva moža być žmienieny tolki sa zhody Ministra Unutranych Spraŭ.

XI. Likvidacyja Tavarystva

§ 58. Aprača vypadkaŭ praduhleđžanych zakonami, Tavarystva jašče likvidujecca pastanovaj Ahulnaha Schodu. Na schodzie, na jakim pastanaŭlajecca likvidacyja Tavarystva, pavinna być prysutnaj palavina ŭsich siabroŭ i rašeŭnie heta pryjmajecca trymia čačvierťymi prysutnych siabroŭ.

§ 59. Likvidacyju Tavarystva Ahulny Schod daručaje Upravie abo specyjalnaj dziela hetaha vybranaj Likvidacyjnaj Komisii. Pa likvidacyi Tavarystva, majemaść jahonaja pieradajecca analohičnamu biełaruskamu Tavarystvu.

Vilnius, 194... m. d.

Вильня, 194... г. м. д.

Gudų Veikimo Centrai Lietuvoje
Беларускаму Цэнтру ў Літве

Pil.....
Gram.....
gyn.....
praj. y.....

PAREIŠKIMAS — ЗАЯВА

Prašau priimti mane Gudų Veikimo Centrai Lietuvoje nariu. Paslžadu pildyti organizacijos Centrai Lietuvoje. Zabavazvaujau vyipaunijau sta-

istatus ir nario pareigas.
tut organizacijos i abavazvaujau sjaбра.

Esu Gudų tautybės,..... metų amžiaus, Lietu
Я Беларус, маю..... гадоў, зьяўляюся гра

vos pilietis.
мэдзянінам Літвы.

Parašas.....
Podpis.....

Sučasnuju vajnu vyklikali siły, jakija prad 20-ciu hadami budavali Polšč

Na pasiedzańni Rady Fašystoŭskich Korporacyj u Rymie dnia 16 h. m. italjanski ministr zahr. spraŭ Ćiano skazaŭ vialikuju palityčnuju pramovu ab zahraničnej palitycy Italii ad 1935 h. i ab spravach sučasnych. Z pramovy hetaj daviedaŭsia Źyrokli Źviet, što ab vajnie Niamieččyny z Polščaj było pastanoŭlena na niamiecka-italjanskaj naradzje ũ Salzburgu 11-13. žniŭnia siol. Pastanova heta była adkazam na anhlicka-francuskija hvarancy, jakija zaachvočvali Polšč da vajny z Niamieččynaj. Zahareŭsia pažar, pryčyn jakoha treba šukać u dalšaj minuščynie, kali paŭstavała Polšč i ũ tych siłach, jakija Polšč budavali Celyja hady havarylasia ab tym, što Polšč, z uvahi na lik nasielnictva, heta vialikaja dziaŭčava. Vialikaja časć hetaha nasielnictva adnak była nia polskaj, Palakoŭ-ža było tolki 18 milionaŭ. Ražbiŭšy Polšč, Niamieččyna zajavila, što nia maje pryčyny, dzieła jakoj miała b. dalej vajavać prociŭ Zachadu. Adkazam na heta było žadańnie adbudavać nia tolki Polšč, ale Čechasla-vaččynu i navat Aŭstryju, što jość roŭnaznačnym iz zračeńniem palityki nacyjanalizmu i jejnych pieramohaŭ. Niamieččyna pajści na heta nie mahlja.

Dalej, ministr Ćiano zaŭvažyŭ, što Saviecki Sajuz, prad padpisańniem u žniŭni m-cy siol. historyčna paktu ab nienapadańni, uračysta mieŭsia być pryńiaty ũ kruh mižnarodnej palityki „vialikich demokracij.“ Ab rašeńni Niamieččyny adciahnuć Saviecki Sajuz ad Anhlil Italija daviedaŭsia tolki na pieredadni samoha padpisańnia henaha dahavoru ab nienapadańni. Ab pastanovie Italii z 1 vierańnia siol. trymacca neŭtralna viedaŭ tolki niamiecki ũrad. Italija, vyčerpanaja vajnoj u Afrycy i ũ Hišpanii, na novuju vajnu moža rašycca tolki za try hady.

Niemcy nia buduć adbudovać Polščy

Z francuskich žarol pa viedamlajuć: Niamieččyna aficyjalna pryznae, što nia dumaje adbudovać polskaj dziaŭčavy choć-by i zusim maľoj. Berlin pierakanany, što hienieralnaja polskaja hubernija heta akančalnaja dla polskich ziamiel administracyjnaja forma i buduće służyć miescam asiadleńnia dla Palakoŭ i Žydoŭ. Stali-čaj hubernii buduće Krakau. Čełaja hubernija buduće padzielenja na čatyry vokruhi: Krakauški, Varšaŭski, Radamski i Lublinski. ũ Lublinskim vokruzie pradbačycca asiadleńnie najbołšaha liku Žydoŭ.

Ministry adviedali Vilniu

Ŭ aŭtorak 18 h. m. cely dzień prabyvali ũ Vilni staršynia Rady Ministraŭ A. Merkys i ministry: untr. spraŭ K. Skučas, abarony — K. Musteikis, finansau — Galvanaŭskas, justycy — A. Tomašajtis i kamu-

nikacyi — J. Masiliunas. Kožny z ministraŭ cikaviŭsia na miej-scy svaim resortam, a staršynia Rady Ministraŭ pryjmaŭ akra-mia taho miascovych intere-santaŭ.

NA PALOCH FINLANDYI

Finy baroniacca ũžo čačvier-ty tydzień. Savieckaja armija vjadzie ciapier silnaje nastup-leńnie papiaredžanae ahniom artyleryi i ũspamahanae mnoha-ličnymi tankami. Jak dahetul adnak usie sproby pieralać abaronnuju liniju Mannerheima, pavodle paviedamleńniaŭ fin-skich, byli adbity. Tolki na sa-maj poŭnačy savieckija addzie-ly dajšli da hranicaŭ Norvehii. Aposnim časam na francie pra-jašniłasia pahoda, temperatura

abnižyłasia da 30°C i ũzmocni-lasia akcyja vajennych samalo-taŭ. Savieckija lotčyki kolki ra-zoŭ rabili naloty na paŭdzion-nuju i paŭdzionna-ŭschodniuju Finlandyju, abkidvajučy hetyja tereny bombami. Čynnyja byli i lotčyki finskija. Saviecki va-jenny flot padplyvaŭ da biera-hoŭ Finlandy i abstrelivaŭ ich. Prybiarežnaja finskaja artyleryja taksama była čynnaja i zatapila saviecki karabiel „Oktiabrskaja Revolucija“, u 23.730 tonnaŭ.

NIE CHAVAĆ ČUŽYCH LUDZIEJ

Rada Ministraŭ apracavała prajekt žmieny zakonu ab aha-ronie narodu i dziaŭčavy. Arty-kuł 23-ci hetaha zakonu buduće vyhladać hetak: „Čto chavae abo pamahaje pierachoŭvać pierad orhanami litoŭskich ũla-daŭ čužynca, jaki ũciok ci byŭ vysieleny z inšaha kraju ũ Lit-vu, ci znajšoŭsia ũ Litvie nie-kim inšym sposabam, kali taki čužyniec: 1. budućy vajs-kovym vajujučaj dziaŭčavy byŭ interna-

vany ũ Litvie i z miesca inter-navańnia ũciok, 2. zamaŭčaŭ prad litoŭskimi ũladami, što jość vajs-kovym vajujučaj dziaŭčavy, 3. žjaŭlajacca hramadzia-ninam vajujučaj dziaŭčavy i nia maje prava na pobyt u Litvie, — toj karany buduće turmoj zvy-čajnaj ci čiažkoj da 4-č hadoŭ. Taksama karany buduće toj, čto pamahaje ũciakać interna-vanaj asobie z lahieru internava-nych“.

Akc. Strachavaja Supatka „KOOPERACYJA“

zasnavanaja sajuzam kooperatyvaŭ i inšymi ahułnahospadarskimi arhanizacyjami Litvy

na vyhodnych varunkach strachuje:

majemašć ad ahnia i inšych vypadkaŭ, tavary transportavanyja na suchapučci i na mory, tavarnyja karabli i zmotaryzavanuju lokomocyju, a taksama tavarnyja karabli i transparty ad vajennaha ryzyka.

Adres: KAUNAS, Laisvės Al. 39, Tel. 23 936, 25 804 i 24 334. ADDZIEL: VILNIUS, Mickievičiaus g. 22—1, Tel. 373, 341.

Šmalc biaz kartačak

Akc. supatka „MAISTAS“ paviedamlaje sva-ich pavaža-nych klientau što:

1. Ŭsiakija tavary, z vyniatkam šmalcu, u kramach „MAISTASU“ pradajucca biaz nijakich ahrańičeńniaŭ i biaz kartačak.
2. Kali čto choča kupić u kramach „Maistas“ tolki šmalec, dyk toj pavinien mieć kartačku. Pa kartačcy moža atrymać 250 gr. šmalcu. Adnak, kali čto kuplaje ũ kramach „Maistas“ kaŭbasy abo valovinu, toj moža atrymać (biaz kartačak) šmalcu na 20 prac. tej sumy, na jakuju kuplaje kaŭba-sy ci valovinu. Kuplajučym samuju tolki švininu, šmalc biaz kartačak nie pradajacca.
3. Na bačok kartački niepatrebnyja.

Treciaja Žydoŭskaja Respublika

Za apošnja 20 hod Žydy du-ža staranna pracujuć nad zama-cavańniem svajho stanovišča ũ Palestynie. Z dapamohaj anhlicka ũradu i vojska, ciapier ličba Žydoŭ u Palestynie ũzra-sla blizu da 500.000 čalaviek, u toj čas, jak u 1920 hodzie ich va ũsiej Palestynie naličva-lasia tolki 50.000 čalaviek. Choć arabskaha žycharstva ũ Pale-stynie naličvajecca bołš 1 mil-jona čalaviek, to Žydy spadzia-jucca, što jašče praz 5—10 hod žydoŭskaje žycharstva buduće nia tolki ũ ekanamičnej, ale i ũ ličbovaj pieravazie nad Arabami.

Druhuju žydoŭskuju respubli-ku hadoŭ 15 nazad pačali bu-davać savieckija ũlady ũ Sybiry na race Amur. Hetaja žydoŭ-skaja respublika ũžo maje sva-ju žydoŭskuju ũladu i zaviecca Biro-Bidžanskaj respublikaj. Na terytoryju jaje emihrujuć Žydy z usiaho Savieckaha Sajuzu.

Treciuju žydoŭskuju respubli-ku ũzialisia sioleta budavać Niemcy na specyjalnym zia-mielnym abšary ũ 100.000 kvadr. kilometraŭ, vydzielenym dla Žydoŭ na terytoryi byľoj Polščy naŭkoła horadu Lublinu. Siudy Niemcy žbirajuć Žydoŭ z usiaje Niamieččyny, Aŭstryi, Čechii, Moravii i Polščy, a miascovych žycharaŭ, Palakoŭ i Ukraincaŭ, Niemcy z Lublinščyny vysiala-juć u inšyja miascovaści.

Lublin byŭ vybrany jak žy-doŭski asiarodak tamu, što ũ hetym horadzie ũžo ũ polskija časy była žydoŭskaja bołšaść, bo Žydy pačali tutaka sialicca aŭ ad 14 stahodździa, a ũ 1580 hodzie ũ Lublinie navat stva-ryŭsia žydoŭski parlament, u ja-ki pasyłali svaich pradstaŭni-koŭ Žydy z usiaje Polščy, a na-vat z Bielarusi i Litvy. Takim čynam historyčny Lublin, u ja-kim kališci adbyvalisia ahułnyja Bielaruska-Litoŭska-Polskija soj-my i padpisana była viedamaja Lublinskaja vunija, — buduće ciapier stalicaju treciaje Žydoŭ-skaje respubliki. *Historyk*

Купляйце

VOKAM PA ŠVIECIE

Straty Niamieččyny na mo-
ry. Lik zatoplenych niamiec-
kich karabloŭ uzrastaje i pa
zatapleńni krejsera „Columbus“
vyražajecca cyfraj 23. Usie ja-
ny, nia chočaŭ paddacca vo-
rahu, sami siabie patapili. Ahul-
ny tonaž hetych karabloŭ —
139.483 tonny. Aproč taŭo An-
hlija i Francyja zatrymali 20
niamieckich karabloŭ ahulnaha
tonažu da 100.000.

U Finlandy Minister Aba-
rony zmabilizavaŭ mužčyn, na-
rodžanych u 1899 h.

U Slavaččynie pry byššaj
polska-slavackaj hranicy zna-
chodzicca 500.000 čalaviek zhru-
pavanaha niamieckaha vojska.
Kažuč, što Slavaččyna štoraz
prychilniej adnosicca da Saviec-
kaha Sajuzu.

Ekspedycyjny korpus z Ka-
nady pryjechaŭ u Anhliju.
Pavodle anhlickaj presy, Kana-
da daje pomač Anhlii ad pa-
čatku vajny.

U Ryzie pamior doŭhaletni
litoŭski dziejač, staršynia Litoŭ-
skaha Tavarystva ŭ Latvii i dy-
rektor Litoŭskaj himnazii ŭ Ry-
zie, prałat D. Jasinskis.

„Graf von Spee“ — samaza-
topleny niamiecki krejser zbu-
dany byŭ u 1934 h. Asnaŭ-
noje jahonaje ŭvaruženije: 14
harmat, 14 prociaeraplannych
pryladaŭ, 10 kulamioŭ i 8 pry-
ladaŭ dzieła vystrelivańnia tar-
pedaŭ. Na karabli znachodzili-
sia dva samaloty. Absluha skła-
daŭsia z 926 asob. Kaštavaŭ
hety krejser kala 70 miljonaŭ
marak. Usia absluha karabla
„Graf von Spee“, ščašliva ūra-
tavaŭšysia, intarnavanaja ŭ Ar-
hientynie. Pavodle apošnich vie-
stak, kamandant krejse-
ra zastreliaŭsia na razaslanym
karabielnym ściahu.

„Columbus“ — druhi vialiki
niamiecki krejser zatrymany byŭ
anhlickim krejseram tak-ža pry
bierahoch Ameryki. Nia choča-
ŭ paddacca, kamandant zaha-
daŭ karabiel uzarvač. Absluha
karabla ŭciakla. Zabraŭ jaje
adzin z amerykanskich karabloŭ
i na padstavie zahadu prezy-
denta Ruzvelta internavaŭ na
adnym z astravoŭ. „Columbus“
mieŭ z paspažvieckich prad-
uktaŭ na 50 dzionjioz dvac-
cać tysiač bočak karasiny.

Karabiel pabudavany u 1922 h.
Tonaž — 32 581.

Papiež pierad Kaladami ma-
je skazač pramovu, u jakoj
pradstavić adnosiny Vatykanu
da Niamieččyny i zakliča narody
da miru.

Na Zachadzie, pa časovym
supakoi, uzmahajucca bai.

Na 60-yja ŭhodki Stalina
Hitler pierastaŭ pryvitalnuju te-
lehramu z pažadaniem Stalina
„ščašcia asabistana i ščašlivaj
budučyni dla pryjacielskaha Sa-
juza Savieckich Respublik“.

Polski emihrancki ŭrad abia-
caje „supracounictva z naroda-

Беларускі адрэсар М. Вільні

1. Цэнтр Беларускага Руху ў
Літве—Вільня, Завальная 1. (Адрас
для пісьмаў: Gudų Veikimo Centras
Lietuvoje, Vilnius, Zavalinė g-vė 1).
Пачне ўрадаваць у найбліжэйшым
часе.

2. Беларускі Музей ім. Івана
Луцкевіча, Вільня, Астрабамская 9.
(Часова трудна даступны з прычы-
ны цеснага памешкання). Адчыне-
ны ў аўторкі і пятніцы ад 10 да 12 г.

3. Беларуская Дзяржаўная
Прогімназія, Вільня, Дамініканская
вул. 3/5. Канцэлярыя адчынена ад
8 да 12 гадз.

4. Беларуская Дзяржаўная
Пачаткавая Школа, Вільня, Дамі-
ніканская вул. 3/5. Канцэлярыя ад-
чынена ад 8 да 12 гадз.

5. Беларускі Студэнцкі Саюз.
Існуе ад 1919 г. Часова нячынны з
прычыны пераарганізацыі ўсяго ўні-
версытэцкага жыцця. Апошняя
месца ўрадавання: Вільня, Заваль-
ная 1.

6. Рэдакцыя і адміністрацыя
часопісу „Крыніца“, Вільня, За-
вальная 1., тэлеф. 28-32. (Адрас для
пісьмаў: Gudų laikraščio „Krynica“
redakcija ir administracija, Vilnius,
Zavalinė g-vė 1). Адчынена ад 10 да
14 гадз. Рэдактар прымае ад
13—14 гадз.

7. Беларуская кнігарня „ПАГО-
НЯ“, Вільня, Завальная 1 (адрас для
пісьмаў: Gudų knygynas „Pahonia“,
Vilnius, Zavalinė g-vė 1).

Адчынена ад 10 да 14 гадз.

8. Беларуская кнігарня Ст-
Станкевіча, Вільня, Астрабам-
ская 2. (Gudų knygynas St. Stankevi-
čiaus, Vilnius, Aušros Vartų g-vė 2).

9. Беларуская друкарня ім.
Д-ра Фр. Скарыны, Вільня, За-
вальная 1, тэл. 28-32. (Адрас для
пісьмаў: Gudų D-ro Skarynos vardo
spaustuvė, Vilnius, Zavalinė g-vė 1).
Адчынена ад 8 да 15 гадз. 30 мін.

10. Беларусы праваслаўныя
асобнай для сябе царквы ў Вільні
цяпер ня маюць.

11. Беларусы-каталікі м. Вільні
ў кожнаму надзелю і сьвята, апра-
ча школьных фэрыяў, моляцца ў лі-
тоўскім касцёле сьв. Мікалая (вул.
сьв. Мікалая 8). Пачатак набажэн-
ства роўна а гадз. 10.

12. Беларускія радыёперадачы
з Віленскай радыёстанцыі можна
чуць у кожны аўторак а гадз. 19
мін. 30.

Lietuvos LLOYDAS

Akc. Strachavoje T-va

Tavarystva strachuje:

ad ahnia,
ad kradziežy z uzłomam,
ad ražbičcia šybaŭ,
transparty,
samachody (auto-casco),
ad nieščašlivych vypadkaŭ
ad adkazańci cyvilnaj,
na žyćcio.

URAD: Kaunas, L. Sapiegos
g-vė 4c. Tel. 21381-85.

ADDZIEŁ: Vilnius, Gedimino 17
Telefony: 303 i 747.

mi slavianskimi i „demokra-
tyčnyja asnovy vybaraŭ.“

— Try miljony švedzkich
karon sabrana ŭ švecy i na
pomač Finlandy.

Žyćcio ŭ Vilni i Kraju

Uradavy kamisarjat dla spraŭ
uciekačoŭ sarhanizavaŭsia ŭ Kaŭnasie
pry Daukanto g-vė 13.

Z abozaŭ dla internavanych
u Litvie majuć być chutka zvolnieny-
ja tyja asoby, jakija dakažuč prava
na svajo litoŭskaje hramadzianstva.

Hien. Želihoŭskaha majontak
Andrajeva kala Turhielaŭ litoŭskija
ūlady zabrali i maniacca sarhanizavač
u jom ziemlarobskuju školu. Majon-
tak hety hien. Želihoŭski atrymaŭ u
svaim čaśie za toje, što daľučyŭ u
1920 h. Vilniu da Polšcy.

Sajuz litoŭskich piśmieńnikaŭ
u Vilni pasialiuśia ŭ novym pamieš-
kaŭni b. Apelacyjnaha Sudu pry Łu-
kiškiskim placu.

Apieka nad matkaju i dziciam
sarhanizavala ŭ Vilni niekalki punktaŭ,
jakija razdajuć dziciam malačo i in-
šyja pradukty, tam-ža jak dzieci tak
i matki karystajuć z lekarskaj pomačy.

„Marginiai“ na miescy „Bazaru
Przemyslu Ludowego“ užo adčyniŭ
svajo kramu pry Zamkovaj vul. 8,
dzie i pradaje usiakija vyraby sama-
dzieŭ. Darečy, „Marginiai“ palitoŭsku
abaznačaje uzorystuju tkaninu, a sa-
mo tavarystva „Marginiai“ jośč tava-
rystvam kooperatyŭnym. Papiaredni
„Bazar“ (krama i sklad) žlikvidavany.

Pierarehistracija. Pavodle apoš-
niaha zahadu vajennaha kamandanta
m. Vilni usie bylija pracauŭniki pol-
skaj palicyi, vajskevija i siabry vaj-
skovych arhanizacyj, kali jany zna-

PADPISKU NA „KRYNICU“ Z ZA-
HRAHICY možna pierasyłać u pi-
śmach mižnarodnymi paštovymi
kuponami, jakija možna atrymać
na kožnaj poście.

chodziačca na abšary m. Vilni i pa-
vietu, a pachodziac z abšaraŭ nieŭvaj-
šoŭšych u sklad Litvy, paviny zare-
histravacca ŭ najbližšaj palicejskaj
kamandzie najpaźniej da 31 śniežnia.
Palicyjanty i vajskevija z ab-
šaraŭ Litvy paviny zarehistravacca
tam-ža da dnia 20 studnia 1940 h.

Akručny Sud u Vilni, jak pier-
šaja i jak druhaja instancyja, pačnie
pracavač pa Novym Hodzie.

Zahad ab vyvieskach i rekl-
mach užo padpisaŭ burmistr Vilni
K. Stašys. Zahad hety u najchutčejšym
čaśie budzie abjaŭleny.

Balnica Lit. Čyrvonaha Kryža
zasavana na miescy kliniki Univer-
syteckaj.

Z Vilenskaha Samaŭradu. Na-
mieśnikam burmistra m. Vilni na-
značany užo i pryjechaŭ u Vilniu
A. Pimpe.

Prymusovaja strachoŭka zavie-
dzienaja ŭ nas pry polskaj ŭladzie ad
1.1.1940 h. kasujecca. Každy dama-
ŭlaśnik moža ciapier strachavač svajo
majemašć u jakim choča strachov-
nym t-vie. Sprava prymusovaj stra-
choŭki ślenskich haspadarak vyjaś-
niajecca.

Praz celuju noč možna budzie
chadzić u Vilni na kućciu prad pier-
šym dniom Kaladaŭ (24—25.XII) i prad
Novym hodam.

Pracauŭnikami mahistratu Vi-
lenskaha ad Novaha hodu moguć być
tolki asoby, jakija majuć litoŭskaje
hramadzianstva.

Jołki na Kalady moguć być,
tolki nia možna na heta vyslakač le-
su sadžanaha. Hetym samym kasujec-
ca papiaredniaja viesta ab tym, što
jolak śioleta nia budzie naahul.

Novyja aŭtobusy ŭ Vilni. Ad
Novaha Hodu ŭ Vilni buduć jezdzić
novyja aŭtobusy, zamiest dasluśnich
— „arbonaŭ“. Ich budzie 20 ŭtak. Ca-
na biletaŭ za prajezd astajecca taja
samaja.

Kaladnija feryi ŭ školach pača-
lisia 22 śniežnia i tryvač buduć u pa-
čatkavych školach da 3, a ŭ ślared-
nich da 8 studnia 1940h.

Koni dla sialan adstupaje vojska
pa canie ad 50 da 100 litaŭ. Padrob-
naści ŭ hminach.

Naša pošta

Saŭlevič D. u Latvii: Vaša ajčy-
na astajasia ŭ Savieckaj Bielarusi.
Pastarajeciesia pryslać padpisku. Ab
sposobie davedajeciesia iz žmiešča-
naj u papiarednim i ŭ hetym numary
„Krynicy“ abviestki. Trymajeciesia i šu-
kajcie ziemiakoaŭ.

Gr. E. Kasperovič. Asyž, Italiija.
I nam pryjemna, što „Krynica“ spaŭ-
niaje svajo rol miž Bielarusami na
čuzynie. Mo' znajecie kaho boľš u
svaich staronach, kab i im pastač
„Krynicu.“ Paviedamiecie i ab nas nie
zabyvajeciesia.

Dr. J. G., Praha. Atrymall, žada-
naja „Pahonia“ budzie vyslana, tolki
kali jana dojdzie ŭ śiańniašnja časy?

Laśniku, Lavaryški. Z vašaj ka-
respondencyi pryšlosia toje miesca ab
radiopieradačach z Vilni vypuścic. Za
uvahu ab megafonach dziakujem.
Zhadžajemsia, što na pačatak jośč
užo i mohuč jaśče być bolejš usiudy
roznyja niedachopy, treba ich ciarpli-
va pieramahač, a haloŭnaje — mieč
dobruju volu. Jak byvajecie ŭ Vilni,
zajdzieciesia ŭ redakcyju, vyjaśnim
daľšyja spravy.

Dz. Ilukoviču D. Ab sposobie
zasnavańnia bielaruskaj školy piśala
„Krynica“, № 10. Tam-ža padadzienny
ūzor spisu dziaćiej u školnym veku.
Žviarniecie ŭvahu na pajaśnieńnie ab
dziaćioch 1-ha addzieŭ na vloscy: ja-
ny nie zalicajucca da ahulnaha liku,
patrebnaha dzieła adčynieńnia školy.

Batraku spad Trokaŭ. Cana na
drevia ŭ Vilni—rynačnaja. Kali ad ka-
ho drevia ŭziali z rynku silkom, dyk
chiba byli dahadki, što jano
pachodzić nia z sobskaha lesu, ci
niešta padobnaje. Za hazetu aplača-
na na paŭhodu.

ACHVIARY

na biednych dziaćiej bielaruskich
školaŭ u Vilni, zložanyja ŭ redakcyi
„Krynica“

Ks. Ad. Stankievič 5 lit., Vasil Ka-
valevič 5 lit., A. Karniuk 2 lit., A. Le-
kant 3 lit., A. Jegier 3 lit., Z. Novik
1 lit., a. A. Koŭš 3 lit., Dr. Hrabinski
2 lit., M. Škialonak 1 lit., St. Miadoŭ-
ski 1 lit., Archim. Savvacij 1 lit. (d. b.)

Piśmo ŭ Redakcyju

Do Pana Redaktora „Krynicy“

w Wilnie ul. Zawalna 1. m. 2

W numerze 2 „Krynicy“ z dnia
21 listopada 1939 r. ukazał się arty-
kuł „Spillni historyju Vilenskaj Biela-
ruskaj Himnazii“, w którym zostalem
zaatakowany zupełnie niesłusznie.

Proszę uprzejmie o umieszczenie
w jednym z najbliższych numerów
swego cennego pisma następującego
sprostowania:

Nieprawdą jest, że protokoły Ra-
dy Pedagogicznej Wileńskiego Biało-
ruskiego Gimnazjum poczynając od
roku 1919 do dni ostatnich kazał spa-
lić Żerebecki, dyrektor polskiego gim-
nazjum im. A. Mickiewicza w Wilnie.

Natomiast prawdą jest, że zako-
munikowałem kierownikowi Filii
Białoruskiej polecenie władz szkol-
nych spalania aktów mobilizacyjnych
i aktów tajnych. Polecenie takie otrzy-
mały wszystkie urzędy i szkoły. Proto-
kuł Rady Pedagogicznej nie prze-
ciwodził ani do aktów mobilizacyjnych
ani do aktów tajnych.

Jeżeli oprócz wspomnianych ak-
tów spalania w Gimnazjum Białorus-
kim cokolwiek spalono, ani ja, ani
byłe władze szkolne nie mają z tym
nic wspólnego.

Informacji, co i dlaczego spalono,
mogłoby udzielić tylko ten, który to
uczynił.

Z poważaniem Żerebecki Zdzisław
W Wilnie, dnia 16 grudnia 1939.

Ad Redakcyi: Achvotna žmiešča-
jučy heta vyjaśnieńnie nia možam nia
vykazač dździuleńnia, čamu dyrektor
Žerebecki pierachoŭvaŭ ci dapuskaŭ
pierachoŭvańnie ŭ Bielaruskaj Filii
dziařč. himnazii „aktov mobilizacyj-
nych i aktov tajnych“? Jakuju-ž tady
rol miała spaŭniać škola daručanaja
dyrektaru Žerebeckamu?